

Arrest

nr. 321 663 van 14 februari 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat K. LAUWENS
Temselaan 100A
1853 GRIMBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oezbeekse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging (en de nietigverklaring) te vorderen van de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) van 6 februari 2025.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. LAUWENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 6 februari 2025 aan op Brussel Nationale Luchthaven met een vlucht uit Istanboel. Naar aanleiding van de grenscontrole wordt hem de toegang tot het grondgebied geweigerd en wordt een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) genomen. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“TERUGDRIJVING

Op om uur, aan de grensdoorlaatpost,
werd door ondergetekende,
de heer — :
naam B(...)

voornaam O(...) A(...)

(...)

afkomstig uit Istanboel met (...), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en)

(...)

(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°) 2 Reden van de beslissing: betrokkene is niet in het bezit van een geldig Schengenvisum, type C.

(...)

(H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°) 2 in het SIS , reden van de beslissing: SIS REFERENTIE LTUR000(...) in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

(...)”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

In casu bevindt de verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering gericht tegen de verwijderingsmaatregel wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verweerder. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast. Tevens wordt opgemerkt dat de vordering werd ingediend binnen de tien dagen na kennisgeving van de verwijderingsmaatregel waartegen ze is gericht. Zij is tijdig ingediend en is derhalve ontvankelijk ratione temporis. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.1.1. Ter terechtzitting voert de advocate van verzoeker een nieuw middel aan, waarvan zij pas kennis heeft kunnen nemen na inzage van het administratief dossier naar aanleiding van de terechtzitting. Het nieuw middel wordt om die reden ontvankelijk verklaard.

Zij stelt dat de SIS-seining die wordt vermeld in de bestreden beslissing een ander nummer heeft dan in de bevestigingsmail van de grenspolitie aan de verwerende partij. Zij voert dan ook aan dat het geenszins zeker is dat verzoeker geseind staat in het SIS.

2.1.2. De Raad merkt op dat er zich in het administratief dossier geen document bevindt met het resultaat van de opzoeking in de SIS-databank.

De bestreden beslissing en het administratief verslag van de grenspolitie vermelden als nummer van de seining LTUR000(...). In het e-mailverkeer dat de verwerende partij als documentatie bij zijn nota met opmerkingen voegt, blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken aan de grenspolitie het document heeft opgevraagd op basis waarvan de intrekking van de verblijfskaart steunt. Hierop antwoordde de grenspolitie met een mail van 13 februari 2025 dat de reisdocumenten ongeldig werden gemaakt door de autoriteiten van afgifte om de houder ervan te verhinderen te reizen op grond van artikel 38 van Verordening (EU) 2018/1862. Er wordt vermeld dat dit gebeurt op grond van een seining door Litouwen met nummer LT0524(...).

Er kan in de huidige stand van het geding slechts worden vastgesteld deze documenten inderdaad een verschillend SIS- seiningnummer vermelden. Er liggen verder geen stukken voor die de persoon verzoeker in verband brengen met een seining door Litouwen. Ter terechtzitting brengt de verwerende partij geen elementen aan die op het tegendeel wijzen.

De verzoeker moet dan ook worden bijgetreden dat het motief dat verzoeker ter fine van weigering van toegang gesignaleerd is in het SIS-gegevenssysteem, geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Er blijkt dan ook een schending van de materiële motiveringsplicht.

Het nieuw middel is ernstig.

2.3. Met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat verzoekers Litouwse verblijfskaart wordt ingetrokken zodat verzoeker niet meer het op recht tot toegang heeft tot de landen van de Europese Unie. Aangezien op grond van de Litouwse verblijfskaart prima facie moet worden aangenomen dat verzoeker minstens sedert 16 augustus 2023 in legaal verblijft en hij het centrum van zijn belangen heeft, moet het moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aangenomen.

3. Er is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing over te gaan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van 6 februari 2025 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend vijftientwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

L. REMY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. REMY

C. VERHAERT